

Svenska Jägarförbundets ordförande (fram till våren -12) skriver debattartikel i min lokaltidning HD och försöker påstå att vargjakt är bra. Nedan följer en debatt mellan mig och honom i ämnet. *Charlotte Swanstein*

Publicerad 14 januari 2010 kl. 04:00

Vargdebatt främjar inte vargen

Bilden av vargen som ett mysigt, problemfritt djur målas upp i medierna, skriver Torsten Mörner, ordförande i Svenska Jägareförbundet

DEBATT. Den osakliga debatt som har följt på vargjakten har på ett tydligt sätt åskådliggjort den stora skillnaden i värderingar mellan landsbygdsbor och stadsbor. Tyvärr har den också starkt bidragit till att fördjupa klyftan mellan stad och land.

Vargen ställer till med stora problem för tamdjursägare, jägare och människor som lever i vargtäta områden. Vargen kan också tillföra människor positiva värden, men det gör inte situationen för dem som drabbas av vargen mindre allvarlig. Om landsbygdsbefolkningen ställs utan inflytande är bevarandearbetet omöjligt.

I dag lever cirka 90 procent av befolkningen i städer eller samhällen. Den huvudsakliga kontakten med vilda djur får den moderna människan via en tillrättalagd bild i media. Bilden av vargen som ett mysigt, problemfritt djur målas upp. Denna idyll stämmer naturligtvis inte med den verklighet som drabbar lantbrukaren när hon på morgonen går ner till fårhagen och hittar huvuddelen av sina får vargdödade eller jägaren som hittar sin jakthund sliten i stycken av vargen.

Vargjakten har stöd bland de forskare som i många år studerat den svenska vargstammen. Enligt en nyligen genomförd Sifoundersökning har vargjakten också stöd hos 60 procent av svenskarna. En liknande undersökning från Sveriges Lantbruksuniversitet bekräftar detta. Den högljudda minoritet som motsäger sig jakten för således inte folkets talan.

Dessutom har två statliga rovdjursutredningar kommit fram till att man måste börja jaga varg. Jag tror inte att regering och riksdag hade tagit beslutet om licensjakt på varg om inte gynnsam bevarandestatus hade kunnat garanteras. Jägareförbundet har tillsammans med andra organisationer lämnat konkreta förslag om omplacering av varg vid behov för att lösa detta. Själva jakten innebär inget hot mot gynnsam bevarandestatus och följer dessutom EU:s regelverk.

Den senaste tidens medieysteri främjar inte vargen. Låt oss istället få en sansad debatt med fakta och med förståelse för dem som lever i vargområden och som håller vår landsbygd levande.

Torsten Mörner, ordförande Svenska Jägareförbundet

Jägare frossar i vargjakten

Självvrannsakan är viktig för att få ett jägareförbund med folks stöd, skriver Charlotte Swanstein, hundpsykolog.

DEBATT.

Lite självkritik hade varit på sin plats, Torsten Mörner och Svenska Jägareförbundet (HD Debatt 14 januari). Ett stort antal av de vargar som fälldes under vargjaktens få timmar var skadeskjutna.

Vissa vargar blev skjutna med flertalet skott innan man slutligen släckte deras liv. Att tillåta över 12 000 jägare att delta i Sveriges första vargjakt på över 50 år, där 27 vargar fördelades på några få län i landet, ger en klar bild av Jägareförbundets åsikt.

Att få rätten till ett nytt jaktbart vilt – inte ens det föranleder Jägareförbundet till försiktighet och aktsamhet om djuret. Ingen specialkompetens från skytten krävdes, inte heller någon kontroll över vilka djur som sköts eller hur de sköts.

Bloggvärlden och Facebook var och är fyllda av osmakliga inlägg kring vargjakten från Torsten Mörners medlemmar, som frossar i nöjet att få skjuta varg och möjligheten att visa upp skadeskjutna djur, som troféer, före avlivning.

Att Torsten Mörner i sin artikel beskriver Jägareförbundet som den stora räddaren av naturen, tamboskapshållare och rädda lantbor är skrattretande, även om han vill få det att låta ädelt.

Mörner refererar till en Sifo-undersökning. Jag undrar var den är gjord, för enkät efter enkät har gett precis motsatt resultat. Men som vi vet beror det på hur frågan är ställd och till vem.

Under jakten har man endast skjutit friska djur och dessutom så kallade alfadjur. Det ger ytterligare en bild av att denna vargjakt inte på något vis främjar förståelse för att viss vargjakt kanske kan vara befogad. Och jag vidhåller med stark reservation kanske.

Tamboskap kan undgå rovdjursangrepp genom stängsling, användande av herdehund och krav på att djurhållaren har omsorg om sina djur.

Rädda lantbor kan slippa rädslan genom korrekt information – varg angriper inte människor.

Jakthundar behöver inte falla rov för vargen om man utbildar jägaren och hans hund.

Torsten Mörner beskriver inte någonstans behovet av ökad kunskap och öppenhet. I stället antyder han att folk som gillar varg är vilseledda och okunniga.

Det är beklämmande och hör inte hemma i en organisation med så många människor, där

dessutom alla har vapen hemma. Självvrannsakan är viktig för att få ett jägareförbund med folks stöd.

Jag håller fullt och fast med Mörner: låt oss föra en saklig debatt kring varg.

Och sist men inte minst, hur hade det varit med uppdatering kring jakthundens liv och leverne? Kunskapen är inte sällan under all kritik.

Charlotte Swanstein hundpsykolog, Helsingborg

Publicerad 22 januari 2010 kl. 04.00 i Helsingborgs Dagblad

”Välkommen på jakt Swanstein”

Vargstammen är svårt inavlad, enligt forskarna är de till och med närmare besläktade än helsyskon, skriver Torsten Mörner, Jägareförbundet.

DEBATT. Vargjakten har fått många att reagera. Bland andra hundpsykologen Charlotte Swanstein i en debattartikel i HD den 20 januari.

Vi jägare är överraskade att så många som kanske aldrig levt med varg eller varit med på jakt har bestämda åsikter om hur vargen ska förvaltas. Vi välkomnar detta intresse och beskriver gärna hur det går till.

Många journalister bereddes plats i jaktlagen för att få vara med på vargjakten. Om Charlotte Swanstein själv följt ett jaktlag hade hon kunnat konstatera att vargjakt kräver många deltagare, att den gick lugnt till och var välplanerad. Cirka 4500 (alltså ej alla som anmält sig) deltog i jakten som gick snabbt på grund av utmärkt spårnö och bra organisation.

Swanstein vet säkert också att vargarna har skickats till SVA för kontroll. De flesta vargarna föll på platsen. Tyvärr förekom även skadskjutning vilket inte är acceptabelt. Men vi på Jägareförbundet diskuterar därför om vi inför nästa års jakt ska införa en skjutträning, så kallat vargpäss. Ett liknande för björnjakten infördes och minskade antal skadskjutningar kraftigt.

De flesta svenskar anser att vargen ska förvaltas med jakt och accepterar licensjakten, allt enligt både en färsk forskningsrapport från Sveriges Lantbruksuniversitet och en Sifo-undersökning som Aftonbladet gjorde i början av januari. Dessutom har beslutet om jakt tagits av Sveriges riksdag, i vanlig demokratisk ordning.

Låt oss försöka förklara det här med föreställningen om att man endast sköt friska djur som Swanstein skriver. Den svenska vargstammen är svårt inavlad, enligt forskarna är de till och med närmare besläktade än helsyskon. Men det syns inte genetiska defekter vid obduktion vilket föranlett att många vilseletts att tro att vargarna var friska. Dessutom jagades det inte i ett revir där man visste det fanns en invandrad finsk varg med nya gener.

Swanstein efterlyser kunskap och öppenhet. Därför välkomnar vi henne och andra intresserade att ta jägarexamen där man får lära sig om våra vilda djur, hur de förvaltas och hur jakten går till.

Swanstein är också välkommen med ut på jakt för att med egna ögon få kunskap om jakten. Kanske det vore lämpligt att följa med ett jaktlag i Värmland där vargen finns. Då kan vi också göra ett besök hos lantbrukare som lever med varg i sin vardag. Välkommen ut.

Torsten Mörner ordförande, Svenska Jägareförbundet

Publicerad 26 januari 2010 kl. 04.00 i Helsingborgs Dagblad

Jägare synonymt med varghat?

Det känns ibland som jägare är synonymt med varghat, skriver Charlotte Swanstein, hundpsykolog.

DEBATT. Enligt Torsten Mörners båda debattinlägg förespråkar han en sansad och öppen debatt kring varg. Jag slog an på det genom att ge goda exempel på hur vi kan möta problematiken med vargförekomst i vårt land. Detta kan göras genom utbildning för jägaren och jakthunden, med rovdjursstängsling och herdehundar och faktainformation om varg som art för rädda människor.

Mörners svar 22 januari på mitt inlägg vittnar inte om att en saklig debatt önskas. Ni vill inte ha varg i vårt land så vitt den inte är jaktbart vilt.

Att det är en stark opinion mot vargjakten råder det ingen tvekan om och i det sammanhanget är det ytterst märkligt att Jägareförbundet gång efter gång framhårdar i sina argument, vilka är fulla med motstånd mot redovisade fakta kring vargen.

Tilläggas bör att många jägare också är emot vargjakt.

Jägarkåren har under alla mina år som vuxen varit mot vargen. Och jag tror i ärlighetens namn inte jag talat med någon jägare, av dem som inte vill ha varg, som argumenterar sakligt kring varg som art eller om vargförekomstens faktiska betydelse i naturen.

Stämning blir alltid hätsk och liknar pajkastning, då man försöker argumentera för varg ihop med denna typ av jägare/människor. De flesta jägare av idag i vårt land, har aldrig skjutit varg, aldrig sett varg eller ens skaffat sig någon kunskap om arten.

Men alla känner till uttrycket "skjut, gräv, tig"!

Det känns ibland som jägare är synonymt med varghat och att detta applåderas inom förbundet. Hur kommer det sig?

Tack för inbjudan till jakt men du tror väl inte att jag är intresserad av att bevittna vargjakt? Jag är inte intresserad av att bevittna någon jakt, trots detta har jag gjort det, för jag innehar både jägarexamen och jägarbevis.

Och vad gäller jägarexamen kan det bara sägas att den behöver bli mycket, mycket bättre.

Fakta är att Jägareförbundet är i behov av uppdatering på alla områden, så att vi exempelvis slipper alla dessa skadeskjutningar av vilt som sker dagligdags i vårt land.

Jägarförbundets medlemmar med hund behöver uppdatering kring god hundhållning och kvalificerad injagning av sina hundar och sist men inte minst –

Jägareförbundet bör uppvisa en omtanke och kunskap för vår vilda fauna, konstant.

Att Torsten Mörner inte ens kommentera mina förslag på åtgärder för att få bukt med problematiken orsakad av varg är förvånande men vittnar åter om att dialog är ni inte intresserade av.

Att försöka få folk att tro att vargjakten behövs för att stärka vargstammens inavlade gener, vittnar åter om inkompetens eller är det viljan till sakliga argument ni är emot?

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog
Helsingborg

Publicerad 26 januari 2010 kl. 04.00 i Helsingborgs Dagblad

Kritiker behandlas nedlåtande

Svenska Jägareförbundet är en lobbyorganisation med högst själviska mål, skriver Per-Eskil Persson, Svenska Rovdjursföreningen.

DEBATT. Ordföranden i Svenska Jägareförbundet, Torsten Mörner, har med olika debattinlägg (senast HD 22 januari) kring vargjakten försökt vilseleda läsarna på en rad punkter. För det första har han försökt påskina att jägarna ställer upp som ett slags beskyddare av landsortsbefolkningen gentemot de hemska vargar som hotar dem.

Mot dem står de oförstående och okunniga stadsinnevärdarna som inte begriper något om vargar, och vars krav om en rimlig och livskraftig rovdjursstam är helt verklighetsfrämmande. Mörner och andra uppträder på ett tråkigt, nedlåtande sätt mot exempelvis Charlotte Swanstein, när hon framför synnerligen berättigad kritik mot hur hela den här vidriga affären har skötts av jägarna och politikerna.

Mörner leder i själva verket en lobbyorganisation med högst själviska mål. En stor andel av jägarna betraktar de vilda djuren i skogen som sin privata egendom, som de kan använda för sitt eget höga nöjes skull. Att det skulle handla om skydd av tamdjur eller om genetisk förbättring är bara nys.

Vem tror på att man löser inavelsproblem genom att reducera antalet djur? Nej, det handlar bara om att vargen är en konkurrent om viltet, som man på det här sättet vill eliminera.

För det andra påstår Mörner att en majoritet av svenska folket vill ha en avskjutning av vargarna, och anför någon Sifo-undersökning som bevis.

Som matematiker vet jag vilka stora fel en sådan statistisk undersökning kan ha. Till exempel är det en regel att som man frågar får man svar. Vem tror blint på Sifo-siffror efter att ha följt deras rapporteringar om partisympatier inför olika val?

Mot detta står en undersökning inom forskningsprogrammet FjällMistra som 2009 tillfrågade över 15 000 personer i bland annat Dalarna och Värmland. Svaret blev att 71 procent tycker om/tycker mycket om att varg finns i Sverige, vilket är ungefär samma som opinionen för björn, järv och lo.

För det tredje vill Mörner påskina att vargjakten gick lugnt till. Man tar sig för pannan! Var och en som följde händelseförloppet i massmedia kunde ju konstatera att det vara allt annat än det! Istället fick vi bilden av okunniga, slarviga jägare, som med stor stress gick ut för att avliva sina hatade konkurrenter.

Jag tror att denna bild till största delen är sann, och jag menar att något sådant inte bör få inträffa i ett (som vi själva tror på) natur- och miljömedvetet Sverige.

Det finns många otäcka fördomar om vargar, som jägarna gärna vill rida på. Många som vill utrota dem tror helt enkelt på den om Rödluvan.

Ett exempel är insändaren "En från den tysta majoriteten", som tror att man kan möta en hungrig vargflock eller en rasande björn som slickar i sig ens blod och därefter tuggar i sig benen, om man vågar sig ut i de skogar där rovdjuren finns.

Det är ju helt otroligt att sådan okunnighet om hur djuren beter sig fortfarande grasserar i Sverige!

Men det är uppenbart att Svenska Jägareförbundet utnyttjar fördomarna till sin egen förmån, och räknar människor med sådana åsikter som sin opinion.

Per-Eskil Persson

Klippan

forskare i matematik och lärande

medlem i Svenska Rovdjursföreningen